

Viering 21 juli 2024, 16^e zondag door het jaar.

Inleiding

Mens voor de mensen zijn, herder als God. Trooster voor groot en klein, zo lief als God: dit openingslied past perfect bij de lezingen van dit weekend. Het is ook Jezus ten voeten uit. Met die boodschap heeft hij ook zijn leerlingen – twee aan twee – uitgezonden. We hoorden het vorige week. Nu zijn ze terug en willen even rust. Maar als de mensen blijven komen, kan Hij niet anders dan zich om hen bekommeren. Zijn ook wij bereid, zelfs in onze vakantie, nog oog te hebben voor anderen en hun noden, en onze eigen plannen ervoor opzij te zetten?

Eerste lezing (Jer., 23, 1-6) Uit de Profeet Jeremia

‘Wee de herders, door wie de schapen van mijn kudde omkomen en verloren lopen – godsspraak van de Heer. Daarom, zo spreekt de Heer, de God van Israël, tegen de herders die mijn volk weiden: ‘Door uw schuld zijn mijn schapen verdwaald en uiteengedreven; u hebt er niet op gelet. Maar Ik let wel op u, vanwege al uw misdaden – godsspraak van de Heer.’ Ik breng de overgebleven schapen bijeen uit alle landen waarheen Ik ze heb verdreven. Ik breng ze terug naar hun weiden; ze worden weer vruchtbaar en talrijk. Dan stel ik herders over hen aan die hen werkelijk weiden. Ze hoeven niet bang of angstig meer te zijn, geen van hen wordt nog vermist – godsspraak van de Heer. Geloof Mij, de tijd komt dat Ik een wettige telg van David laat opstaan – godsspraak van de Heer. Hij zal met bekwaamheid regeren en het land rechtvaardig en eerlijk besturen. Dan wordt Juda bevrijd, en leeft Israël veilig. Dit is de naam die men het geeft: ‘Heer, onze gerechtigheid.’”

Evangelie (Mc., 6, 30-34)

Na hun zending kwamen de apostelen terug bij Jezus, en ze vertelden Hem alles wat ze hadden gedaan en hoe ze onderricht gegeven hadden. Hij zei tegen hen: ‘Ga nu mee naar een eenzame plaats om alleen te zijn en wat uit te rusten.’ Want er kwamen en gingen zoveel mensen, dat ze niet eens de gelegenheid hadden om te eten. Ze gingen in de boot weg naar een eenzame plaats om alleen te zijn. Men zag hen weggaan en velen herkenden hen. Uit alle steden haastten ze zich te voet daarheen en kwamen er eerder aan dan zij. Toen Hij van boord ging, zag Hij een grote menigte, en Hij had zeer met hen te doen, omdat ze als schapen zonder herder waren, en Hij begon hen uitvoerig te onderrichten.

Overweging.

Snakken naar wat rust, weg van de drukte van het dagelijkse leven, die behoefte hebben we allemaal wel eens, denk ik. Dat overkwam ook Jezus en zijn apostelen. De apostelen zijn net terug van hun eerste zending en Jezus en zij willen, in alle kalmte en rust, even bijpraten en overleggen. Dat is gezond en goed, vindt ook Jezus en brengt zijn leerlingen daarom naar een rustige plek; om even bij te komen, je accu weer op te laden zouden wij nu zeggen.

Rust lijkt soms een ‘verdacht woord’; rust roest, wordt gezegd; zonde van de tijd, wordt soms gezegd. En zondag als rustdag is allang uit de mode....

Maar er bestaat bijvoorbeeld ook zoiets als ‘rustig met elkaar praten’. Tijdens een rustig gesprek worden misschien wel zinnigere dingen gezegd dat bij een fel debat. Dat zou in de politiek toch meer zoden aan de dijk zetten, lijkt me zo...

Terug naar het evangelie: Jezus is bijzonder populair geworden en Hij krijgt steeds een grotere menigte achter Zich aan. En alhoewel Jezus al even graag als zijn apostelen met hen alleen zou willen zijn, geeft Hij toe aan zijn mededogen voor de mensen die Hem zo hardnekkig volgen: Hij kan het niet aanzien dat mensen in hun hoop op Hem worden teleur gesteld, Hij gaat in op hun appèl:

“Toen Jezus al dat volk zag, voelde Hij medelijden met hen, want zij waren als schapen zonder herder”, zo eindigt het evangelie vandaag.

Met mensen begaan zijn. Ermee te doen hebben. Ze niet uit het hart kwijtraken. Zoeken wat je voor hen kan doen. De vraag die op hun lippen ligt, ernstig nemen... Dat is: Mens voor de mensen, herder

als God. Zo was Jezus: Hij zorgde dat ze te eten hadden want er waren er bij die van heel ver kwamen. Dat ze leven zouden.... en niet van brood alleen.

En dan die herder uit de eerste lezing, bij Jeremia. Dat gaat over goed leiderschap, goed koningschap. Het gaat over herders, die niet verstrooien maar mensen bijeen brengen en behoeden en bewaren. Over herders die niet hun eigen zakken vullen, maar opkomen voor de zwakken in de samenleving. Herders die luisteren naar en leven met hun kudde, die ons echt wegwijs maken.

En wat betekenen deze lezingen voor ons nu, anno 2024?

Een paar weken geleden nodigden Leila en Reeham mij (en anderen) uit om samen met hen te eten.

Ik zei: ik zal even mijn agenda pakken. Waarop Leila, half lachend, half serieus zei: altijd die agenda.

Bij ons in Jemen nodig je mensen uit en ze komen. Daar is geen agenda nodig.....

En ze heeft daar natuurlijk ook een punt. Wij, ik in ieder geval, laten vaak ook de agenda ons leven bepalen. Ik realiseer me goed dat ik dikwijls maar blijf doorhollen. In het dagelijkse leven vergeten we vaak om even pas op de plaats te maken, te kijken wat echt belangrijk is, te zien wie of wat nodig is; laten we de kans liggen om een écht gesprek aan te gaan.

Kan ik, kunnen wij het klaar krijgen om inzet en rust goed in evenwicht te brengen? Thoma à Kempis zij het al: "bewaar eerst de vrede en de rust in jezelf, dan zul je ook anderen tot vrede en rust brengen".

Misschien is dat ook de ultieme uitdaging van deze tijd om niet te focussen op alles wat moet, maar om te zien wat zich nu op dit ogenblik aandient en daarmee aan de slag te gaan. Dat geeft rust en waarschijnlijk ook vrede in jezelf. Ik vind dat niet gemakkelijk, het leven is vaak zo geprogrammeerd, dat het moeilijk is om in het nu te leven en te zien wat nú nodig is. Zoals Jezus, op zoek naar rust voor Hem en zijn leerlingen, meteen begaan is met de mensen die naar Hem toe kwamen en naar hen toegaat. Als een echte herder, een Mens voor de mensen. En wat dat concreet kan zijn, zongen we al uit in het openingslied: klein met de kleinen zijn, vriend onverwacht...; niet op zichzelf maar op anderen bedacht. Zieken omarmen, hun tranen verstaan, met hen de kruisweg ten einde toe gaan. Mens van vertrouwen zijn, teken van vrede, zo lief als God.....

Misschien kunnen wij allemaal een beetje, ieder op zijn/haar eigen manier zo herder zijn, zo lief als God.

Moge het zo zijn. Amen.